

..az első politechnika órára menet belebotlottam egy darabka lemezbe. Ez lett belőle.

Napozó nő

Kis darab horganyzott lemez,
csak pár gramm hulladék anyag.
A művészet értelme nem ez,
sem a márvány, nem is az agyag.
Azoknál jóval több kell ahhoz!
A tehetség együtt született veled?
Ilyen ikertestvér tudja mit is okoz,
a világba kiáltva ismeretlen neved.
Ne örülj! Még révben nem vagy!
Társad hangja ha süket füleket ér,
küzdj és a munkáddal fel ne hagyj!
Soha nincs karnyújtásnyira a babér.
A nyolc centiméteres kicsi szobor,
zseni éned "álomra ébredése".
Végzeted ezután bárhová is sodor,
a művészet életed igazi küldetése!
Picinyke szobor, a "Napozó nő".
Az értetlenek csak vállat rántanak.
Egy művészpályát meghatározó ő,
harsány odakiáltásod a világnak.
Vágott horgany lemez cin idomokkal,
tizennégy éves fiú álmodta ilyenné.
Örül, hahotázik és ünnepel joggal,
az egész világot most a vállaira venné.
Nagy lecke, mi a biztosíték, ha van?
Ha enged jottányit is, az nem ő maga.
Szolgaországban a hír is megtorpan.
Ő tudja, nem állhat meg, van feladata.
Feladat az van, még ha egyedül van is,
mert biztos, hogy magára marad.
Körülötte minden művészet hamis.
Kiálts fiú, kiálts! Csak hallasd szavad!
Budapest, 1961 szeptember 14.

Napozó nő
Horgany lemez, kb. 8 cm

